

Vlaams
Parlement

vergadering **C165**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 12 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over netneutraliteit – 1370 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het cultuurbeleid in Brussel – 1318 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de voorstellen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in het kader van de bijdrage aan de visienota Kunsten – 1319 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom – 1364 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de regularisering van de gescoprojecten – 1417 (2014-2015)	19

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over netneutraliteit – 1370 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Voorzitter, minister, collega's, op 27 februari werd in de Verenigde Staten een belangrijke en baanbrekende beslissing genomen omtrent netneutraliteit, die ongetwijfeld een impact heeft op de rest van de wereld. De Federal Communications Commission (FCC) heeft beslist om voluit de kaart te trekken van een gelijkwaardige behandeling van alle dataverkeer op het internet. Voortaan zal de FCC overeenkomsten tussen internetproviders en internetbedrijven aan streng toezicht onderwerpen. Het wordt internetproviders verboden om tegen extra betaling een hogere gegarandeerde snelheid aan te bieden of internetverkeer te vertragen of te blokkeren.

Daarmee worden – en dat is verheugend voor ons – in de VS belangrijke stappen gezet om de principes van netneutraliteit in de toekomst te vrijwaren en wordt er paal en perk gesteld aan de opkomst van een internet met 'slow' verkeer voor de modale gebruiker en 'fast lanes' voor de gebruiker die dieper in de buidel kan tasten voor een snellere internetverbinding. De beslissing kwam er, mede door een opmerkelijk pleidooi van president Obama himself, niet geheel onverwacht, maar is daarom niet minder verrassend. Het besluit is immers bijzonder uitvoerig en verregaand. Het internet wordt vanaf nu geclassificeerd als een nutsvoorziening, als een publieke dienst, waardoor de FCC veel meer macht krijgt om zijn wil op te leggen aan de operatoren.

Vlaanderen en België kunnen volgens ons niet achterblijven op het vlak van netneutraliteit. Er moet dringend overleg worden gepleegd met de nodige federale en Europese instanties over een eigen regelgevend kader.

Sinds de indiening van mijn vraag om uitleg is de discussie op Europees niveau opnieuw zeer sterk opgeleaid. De aanleiding daarvoor was precies het omgekeerde van wat in de VS gebeurt, namelijk het afzwakken van de plannen die rond netneutraliteit op tafel lagen. Minister, bij de bespreking van uw beleidsnota in november gaf u aan dat het volgens u niet aangewezen was om, voorafgaand aan de uitkomst van het Europese debat, in Vlaanderen al specifieke regelgeving te ontwikkelen rond netneutraliteit, maar tegelijk stelde u dat Vlaanderen als betrokken partij wel zijn stem moet laten horen in dit debat. U zei dat u in het overleg met uw federale collega die stem zou vertolken.

Heeft het overleg met uw federale collega reeds plaatsgevonden? Zo neen, kunt u aangeven wanneer dat gepland is? Zo ja, wat was de uitkomst ervan? Welk standpunt zult u vanuit Vlaanderen bij de Europese Commissie vertolken op het vlak van netneutraliteit en het regelgevende kader daaromtrent?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Ik sluit me aan bij wat collega Segers zegt. Als ik goed ben ingelicht, zijn er vorige week nog stellingen ingenomen door de Raad van Ministers op Europees niveau met betrekking tot netneutraliteit. Het principe zou wel min of meer standhouden, maar toch wil men internetproviders tot op zekere hoogte toelaten om een onderscheid te maken tussen verschillende types internetverkeer.

Wij als partij, maar ik denk ook de Vlaamse overheid, hebben altijd gesteld dat wij geen voorafname moeten doen op de Europese discussie. Ook het federale niveau moet dat niet doen. Maar nu het stilaan acuut wordt, minister, kunnen we u misschien opnieuw vragen wat de standpunten zijn die we daar tot nu toe hebben ingenomen. Wij hebben ook altijd gezegd dat het goed zou zijn dat Vlaanderen zo proactief mogelijk betrokken wordt bij die Europese discussie. Verloopt dat volgens u allemaal naar wens?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, het belang van netneutraliteit valt inderdaad moeilijk te onderschatten, maar toch wil ik even benadrukken dat de interpretatie van netneutraliteit in de Verenigde Staten door de FCC volgens mij maar een van de mogelijke interpretaties is. Bij die interpretatie kunnen ook belangrijke vragen gesteld worden, bijvoorbeeld over de bescherming van minderjarigen op het internet, maar ook over de incentives voor investeringen door die internetproviders. Men moet ervoor zorgen dat investeringen en innovatie niet ontmoedigd worden, zodat de kwaliteit voor de consument, wat toch het uiteindelijke doel is, kan blijven toenemen. In die zin zijn er wel vragen te stellen bij die Amerikaanse regelgeving.

Overhaaste regulering is weliswaar uit den boze, maar ik wil wel een oproep doen om constructief verder mee te werken aan het Europese debat en zeker geen Vlaamse voorafname te doen. In die zin kijk ik uit naar het antwoord van de minister.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, ik zal eerst even de Vlaamse context van de discussie schetsen. Netneutraliteit is een concept dat dateert van ongeveer 2003. Er bestaat niet echt een standaarddefinitie van, maar het verwijst, positief omschreven, naar het principe dat alle internetverkeer op dezelfde manier moet worden behandeld, en, negatief omschreven, naar het verbod voor operatoren om bepaald types internetverkeer technisch of commercieel te differentiëren of te discrimineren ten opzichte van ander internetverkeer.

In mijn beleidsnota heb ik netneutraliteit omschreven als het concept waarbij gelijke toegang tot en gelijk gebruik van het internet wordt gegarandeerd. Vlaanderen is bevoegd voor audiovisuele mediadiensten en voor de transmissie ervan, ook wanneer dat gebeurt via breedbandnetwerken. Vlaanderen is bijgevolg bevoegd om netneutraliteit wettelijk te regelen voor audiovisuele mediadiensten.

De federale overheid is dan weer bevoegd om netneutraliteit wettelijk te regelen voor diensten van elektronische communicatie, audiovisuele mediadiensten uitgezonderd.

Maar netneutraliteit is niet nieuw. Op Europees niveau werd een eerste aanzet tot netneutraliteit al ingevoerd in 2009 door middel van een aanpassing van de richtlijn Universele Dienst van 7 maart 2002. Deze richtlijn, gewijzigd door de richtlijn 2009/136 van 25 november 2009, bevat een artikel 22 dat bepaalde voorwaarden oplegt aan operatoren wanneer een operator bepaalde beperkingen oplegt aan het vrij verkeer van internet.

Deze richtlijn werd op federaal niveau omgezet door middel van een wijziging aan de wet van 13 juni 2005 met betrekking tot de elektronische communicatie, meer bepaald artikel 113 van deze wet. In Vlaanderen is dit artikel van de richtlijn omgezet met het decreet van 13 juli 2012, dat een nieuw lid toevoegde aan artikel 191 van het Mediadecreet en dat luidt: "Teneinde een achteruitgang van de dienstverlening en een belemmering of vertraging van het verkeer over de

netwerken te voorkomen, kan de Vlaamse Regulator voor de Media minimumvoorschriften inzake de kwaliteit van de diensten opleggen aan de aanbieders van elektronische communicatienetwerken. De Vlaamse Regulator voor de Media bezorgt de Europese Commissie ruime tijd voor de vaststelling van deze voorschriften een samenvatting van de redenen voor optreden, de geplande voorschriften en de voorgestelde aanpak. Deze informatie wordt ook aan BEREC ter beschikking gesteld. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt zoveel mogelijk rekening met de opmerkingen en aanbevelingen van de Europese Commissie.” (BEREC: Body of European Regulators for Electronic Communications)

Ondertussen zijn we enkele jaren verder en heeft de Europese Commissie niet stilgezeten. De vorige Europese Commissie lanceerde op 11 september 2013 een communicatie over de eengemaakte telecommarkt, het zogenaamde voorstel-Kroes, genoemd naar de vorige commissaris. In dat pakket zat ook een voorstel van verordening tot vaststelling van maatregelen inzake de Europese interne markt voor elektronische communicatie en om een connectief, eengemaakt Europees continent tot stand te brengen. Dat pakket is in de loop van 2014 voorwerp geweest van onderhandelingen en besprekingen tussen lidstaten in de Raad, en ook in het Europees Parlement, dat op 3 april 2014 zijn standpunt bepaalde in de commissie Industrie, Onderzoek en Energie (ITRE). Het Europees Parlement stelde daarbij een groot aantal amendementen voor op de ontwerptekst van de Europese Commissie. Onder het huidige Letse voorzitterschap werd verder onderhandeld tussen de lidstaten over dit pakket, wat leidde tot een voorstel waarin enkel bepalingen over netneutraliteit en roaming overbleven waarover de lidstaten een akkoord bereikten op 4 maart 2015, hetgeen wij ook allen in de pers hebben mogen lezen.

Dat voorstel is technisch gezien een mandaat dat als basis moet dienen voor de onderhandelingen van de lidstaten met het Europees Parlement, in aanwezigheid van de Commissie, de zogenaamde 'trilogie'. U zult zich de berichtgeving in de media van vorige week hierover herinneren omdat er toen discussie was over de datum van het afschaffen van roamingkosten in een eengemaakte markt.

Ik kom stilaan bij uw vraag, maar het is toch altijd nuttig om de context wat te schetsen.

In de loop van de onderhandelingen tussen de lidstaten heeft Vlaanderen input kunnen geven via de administraties en de verschillende overlegorganen. Om te beginnen is het belangrijk om te weten dat de onderhandelingen over dit dossier plaatsvinden binnen de raadsformatie Telecom. Op basis van de afspraken in het samenwerkingsakkoord van 1992 wordt België in deze raadsformatie enkel vertegenwoordigd door een federale minister. Op dit moment is dit minister De Croo. Formeel gezien hebben de deelstaten, waaronder wij, dus geen eigen stem in de onderhandelingen op het Europese forum. Niet op het niveau van de ministers en niet op het niveau van de voorbereidende raads werkgroepen.

Maar binnen de Belgische structuren zijn er natuurlijk mechanismen om de Vlaamse input mee te geven aan de federale minister. Het belangrijkste formele forum daarvoor zijn de zogenaamde DGE-vergaderingen (Directie-Generaal Europese Zaken en Coördinatie) bij de FOD Buitenlandse Zaken. Tijdens deze vergaderingen wordt het Belgische standpunt in de verschillende EU-dossiers formeel bepaald. Wanneer het over netneutraliteit gaat, kunnen vertegenwoordigers vanuit de bevoegde deelstaten mee overleggen over het Belgisch standpunt. De Belgische minister zal in de Raad enkel de standpunten verwoorden waarover een akkoord bestaat in de DGE. Daarnaast zijn er verschillende kanalen van tussentijds informeel overleg en informatie-uitwisseling zowel tussen administraties als binnen de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de EU.

In het kader van de hierboven vermelde onderhandelingen en procedures heeft inderdaad overleg plaatsgevonden. Mijn administratie geeft via de hierboven beschreven geëigende kanalen input aan de federale onderhandelingsinstanties, uiteraard in samenspraak met mijn kabinet. Daarnaast heeft mijn kabinet rechtstreekse contacten gehad over dit dossier met het kabinet van mijn federale collega, bevoegd voor Telecommunicatie.

Het standpunt dat ingenomen wordt rond netneutraliteit is niet zwart-wit.

Algemeen is het zo dat het bedrijf Cisco in 2014 voorspelde dat tegen 2018 bijna 70 procent van alle mobiel dataverkeer video zal zijn. Telenet stelde dat bij de lancering van Netflix, 10 procent van het internetverkeer naar Netflix ging. Cisco is van oordeel dat tegen 2018 tot 90 procent van alle internetverkeer video of televisie zal zijn. Belgacom sloot ondertussen een deal met Netflix, maar beweert deze dienst niet anders te behandelen. Ik geef u deze feitelijke elementen en inschattingen mee.

Gelet op de convergentie tussen televisie en breedbandinternet, dient de Vlaamse bevoegdheid zeer goed opgevolgd en bewaakt te worden, ook al loopt deze video over internetnetwerken. De bewaking van de bevoegdheid is ingegeven vanuit een aantal redenen. Ten eerste vanuit het Vlaamse media-ecosysteem, waarbij het gaat om het belang van Vlaamse content en investeringen in Vlaamse content, lokale spelers en een level playing field tussen alle spelers. Ten tweede vanuit innovatie, te weten nieuwe mediatoepassingen door over-the-topcontent (OTT) en nieuwe investeringen. Ten derde vanuit pluralisme: het aanbod moet voldoende divers zijn en blijven.

Het Vlaamse standpunt inzake netneutraliteit is dus een economische, culturele en maatschappelijke beleidshefboom. Concreet: netneutraliteit is een fundamenteel principe dat moet worden verankerd. Mevrouw Segers en anderen, daarover zijn we het zeker eens. Dat betekent evenwel niet dat het tot extremen herleid mag worden, zowel in de ene als in een andere richting.

Consumenten moeten te allen tijde de keuze hebben om gebruik te maken van diverse audiovisuele diensten via internet waarvoor de consument ofwel bereid is te betalen – ik verwijs naar Stievie, Netflix of VoIP – ofwel diensten die op een andere wijze worden gefinancierd, bijvoorbeeld via advertenties zoals Youtube. Voldoende bandbreedte creëert een dynamiek van innovatie, nieuwe diensten en concurrentie. Dit neemt evenwel niet weg dat operatoren moeten kunnen blijven investeren in performante breedbandnetwerken en dat er ook een return on investment voor hen mogelijk moet blijven.

We moeten dus streven naar een aanpak rond netneutraliteit die een zekere flexibiliteit toelaat. Dat betekent dat het principe van netneutraliteit een fundamenteel basisprincipe is en blijft, maar dat bepaalde uitzonderingen en afwijkingen mogelijk zijn omwille van een limitatief aantal gegronde redenen, zoals het blokkeren van illegale sites, verkeerbeheer bij saturatie, filtering ter bescherming van minderjarigen.

Het huidige voorstel van Europese verordening gaat in die richting en het huidige Belgische standpunt sluit hierbij aan. Dat is het standpunt dat wij mee hebben gevormd. In Vlaanderen hebben we breedbandnetwerken die tot de beste ter wereld kunnen worden gerekend en die vandaag krachtig genoeg zijn om een veelheid aan diensten aan te kunnen door hun hoge capaciteit. Ik reken er ook op dat onze netwerkoperatoren hun investeringen in performante netwerken permanent zullen voortzetten, los van de outcome van de netneutraliteitsdiscussie. Het is immers ook in hun eigen belang om de eindklant de beste dienst met een maximale kwaliteit te garanderen.

Concluderend wil ik stellen dat de Vlaamse positie inzake netneutraliteit aansluit bij het federale standpunt, namelijk dat deze problematiek niet zwart-wit voor te stellen is. Maar het zal nu vooral afwachten zijn wat het specifieke standpunt van het Europees Parlement wordt en hoe de discussies zullen evolueren in de komende weken en maanden. Ik zal jullie hiervan met plezier op de hoogte houden, maar ik denk dat ik in grote mate aan uw bekommernissen tegemoet ben gekomen omdat ze ook de mijne zijn.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, ik ben blij te horen dat er al overleg is geweest. Ik sluit me ook graag aan bij de zeer genuanceerde benadering, maar op enkele punten verschillen we van mening.

Inzake netneutraliteit is een bit geen bit, dat besef ik heel goed. Ik heb oren naar wat de telecombedrijven zeggen. Ze zeggen dat diensten als Netflix niet veel zwaarder meer zijn om hun diensten op een degelijke snelheid door te geven dan bijvoorbeeld livestreaming. Dat technisch aspect begrijp ik heel goed: het idee van wij bouwen de snelwegen en anderen surfen er dan gratis over.

Als in Amerika wordt gezegd dat telecom een dienst is, dan is de gelijke toegang voor de gebruiker van essentieel belang. We moeten absoluut vermijden dat die telecomoperatoren excessieve tolwegen kunnen installeren, want dat is niet goed voor de gebruiker. Voor de gebruiker is het belangrijk dat er geen fast en slow lanes zijn en dus geen tolwegen komen. Het is ook niet goed voor bedrijven.

Vorige week las ik in Trends over de uitgeweken Antwerpenaar Dries Buytaert, medeoprichter van Acquia, een van de meest beloftevolle techniekbedrijven in de Verenigde Staten. Hij is heel tevreden met de beslissing in Amerika dat de operatoren verkeerde diensten en toestellen niet langer kunnen weigeren op hun netwerk, want zo riskeer je dat innovatieve bedrijven worden geweerd en dat ze op de slow lane terecht komen. Zo belemmer je innovatie.

We moeten dringend beginnen aan het wettelijk kader, want in Nederland zijn er al inbreuken. Daar worden applicaties als WhatsApp en Skype, die rechtstreekse concurrentie zijn voor de providers van telefonie en internet, soms geblokkeerd of vertraagd. Dat moeten we te allen prijze vermijden.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Op dit ogenblik is artikel 191 van het Mediadecreet sterk genoeg om als wettelijke basis te dienen. De evolutie in de Verenigde Staten is deze keer een goede evolutie. Dat is niet altijd zo.

De gesprekken op het Vlaamse, het federale en het Europese niveau evolueren in de goede richting. In het evenwicht dat er nu is tussen een goede wettelijke bescherming voor de netneutraliteit en het belang dat de providers hebben om maximale of zelfs volledige klanttevredenheid te garanderen, geeft aan dat deze problematiek in de goede richting gaat. Mocht dat niet zo zijn, dan ben ik er zeker van, dat er in de eerste plaats op Europees niveau, en ook op Vlaams en Belgisch niveau bijkomende maatregelen moeten worden genomen. Op dit ogenblik staan de sterren gunstig en we moeten zien dat dat zo blijft, maar het kan snel veranderen.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): We hebben er allemaal belang bij om het dossier van heel nabij te volgen.

De voorzitter: Daar sluit ik me graag bij aan.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het cultuurbeleid in Brussel – 1318 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de voorstellen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in het kader van de bijdrage aan de visienota Kunsten – 1319 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie keurde onlangs in een collegebesluit de elementen voor de visienota goed in uitvoering van het Vlaams decreet houdende de ondersteuning van de professionele kunsten.

Vorige week is daar in de Vlaams-Brusselse media wat consternatie over geweest omdat het als een vorm van hertekening van het cultuurbeleid in Brussel werd voorgesteld. Als we de Vlaams-Brusselse media mogen geloven, had men het idee dat er een verschuiving zou zijn van het niveau van de Vlaamse Gemeenschap naar het niveau van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie stelde wel degelijk in die bijdrage aan die visienota dat kunstenaars en culturele initiatieven zich niet laten binden door institutionele bevoegdheidsverdelingen. De Vlaams-Brusselse media beschreven dit als een Brusselse realiteit op cultureel gebied die de verdeling volgens taal of gemeenschappen overstijgt.

Wat we dan wel degelijk in de nota hebben kunnen lezen, is dat de VGC wel voorstellen doet om de federale culturele instellingen, zoals De Munt, BOZAR en het Nationaal Orkest, en de federale wetenschappelijke instellingen te laten opnemen in een juridische koepelstructuur, waarin ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een rol zou moeten spelen. Daarin zouden onder meer met de twee gemeenschappen bepaalde afspraken moeten worden gemaakt, onder meer over het beheer van de gebouwen en de federale musea.

Opnieuw lijkt hiermee toch een stapje gezet om de bevoegdheid inzake cultuur te onttrekken, om die te laten beheren of mee laten beheren door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, terwijl ik soms de indruk heb dat de dynamiek die hier in Brussel is ontstaan, toch wel ook een gevolg zou kunnen zijn van de culturele autonomie die de twee gemeenschappen in Brussel ongeveer dertig jaar geleden hebben gekregen.

Minister, kunt u reeds een standpunt innemen over deze voorstellen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, waarvan u als waarnemend lid toch ook deel uitmaakt? Wat is volgens u eigenlijk de daadwerkelijke rol van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in deze gemeenschapsmaterie? Is het uw bedoeling om met uw voorstellen ook bepaalde bevoegdheden te delegeren aan de VGC aangaande het cultuurbeleid hier in Brussel? Zo ja, welke taken zou u dan delegeren?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, twee vragen over hetzelfde thema en dan nog uit dezelfde fractie: het toont aan welk belang deze fractie hecht aan Brussel, onze hoofdstad, en aan het cultuurbeleid in Brussel. Minister, dat moet u en de rest van deze commissie zeker en vast met vreugde overladen.

Zoals mijn collega zei, zijn we inderdaad via de Vlaams-Brusselse media in kennis gesteld van de bijdrage van de VGC aan de visienota Kunsten. Toen ik de vraag opstelde, had ik dat document nog niet, ondertussen dus wel. Ik heb me toen dus moeten beroepen op de door de media aangeleverde informatie. In die bijdrage pleit de VGC inderdaad openlijk voor een gedeeltelijke verschuiving van het cultuurbeleid van het federale niveau en de gemeenschappen naar het Brusselse gewestelijke niveau. In dat kader stelt de VGC wat de federale culturele instellingen en de federale wetenschappelijke instellingen betreft, de oprichting voor van een juridische koepelstructuur, waarin het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met de twee gemeenschappen afspraken zou maken over het beheer van de gebouwen en het conserveren en ontsluiten van de collecties van de federale musea.

Een ander opvallend voorstel is om instellingen zoals de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS), het Kaaithheater en het Vlaams Radio Orkest (VRO) op hetzelfde niveau te subsidiëren als de Ancienne Belgique (AB), dus als een instelling van de Vlaamse overheid. Ik citeer: "Wij vinden dat de KVS, het Kaaithheater en het VROK evenzeer ambassadeurs zijn van de Vlaamse cultuur in Brussel. Daarom verdienen ze een gelijkwaardiger subsidiëring."

Nu is het inderdaad zo dat het Brusselse Gewest door de zesde staatshervorming in beperkte mate bevoegd is geworden voor een aantal biculturele materies van gewestelijk belang. Nu heeft die staatshervorming godzijdank niet geraakt aan de culturele bevoegdheden zelf van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Ik vind het op zijn minst opvallend, om niet te zeggen provocerend, dat de VGC in een bijdrage voor de visienota op het Vlaamse kunstenbeleid – want daarover gaat het, over een visienota op het Vlaamse kunstenbeleid – pleit voor de overheveling van federale en Vlaamse bevoegdheden naar het Brusselse Gewest. Ik heb zo de indruk dat de VGC de rol van de Vlaamse overheid en het Vlaams Parlement wil herleiden tot louter en alleen die van geldschieter voor de Brusselse culturele instellingen. Daarenboven moet ik toch afleiden uit het pleidooi van de VGC dat de VGC liever zélf het cultuurbeleid zo veel mogelijk naar zich toe wil trekken, en dat de VGC blijkbaar toch maar weinig vertrouwen heeft in het beleid dat de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel en cultuur met betrekking tot cultuur wil gaan voeren in Brussel. Ik zal het plastischer uitdrukken: graag uw centen, en bemoei u niet. Zo komt het enigszins over bij mij.

Het Vlaamse regeerakkoord vermeldt evenwel uitdrukkelijk dat de Vlaamse overheid zal blijven investeren in de culturele instellingen in Brussel. Voor ons is dat belangrijk. Brussel is een wereldvenster voor de Vlaamse Regering, en deze instellingen dragen mee onze identiteit, in samenwerking met anderen. U weet ook wel dat ik helemaal niet rigide ben daarin. Ze zijn zo'n beetje onze ambassadeurs in de eigen hoofdstad ten opzichte van de wereld en de hedendaagse Brusselse samenleving, waarvan ze ook integraal deel uitmaken.

Minister, wat is uw reactie op die beleidsaanbevelingen van de VGC? Deelt u die visie van de VGC? Worden deze standpunten van de VGC geïntegreerd in de visienota Kunsten?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, de heren Vanlouwe en Meremans konden zich destijds, toen ze hun vragen indienden,

natuurlijk enkel baseren op de beschikbare berichtgeving. Dat begrijp ik. Inderdaad kopte Brusselnieuws op 26 februari: "VGC wil cultuurbeleid verschuiven naar Brussels niveau".

Minister, ondertussen bent u langsgegaan in de studio van tvbrussel. Daar hebt u gesteld dat de berichtgeving niet helemaal strookte met wat u las in de nota van de VGC. Er werd ook gesteld dat de nota vrij goed aansluit bij wat u als minister in Brussel wilt doen, en dat die visie complementair is. Verder heb ik ook begrepen dat er, samen met minister Milquet, voort wordt gewerkt om het samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap verder te operationaliseren, en dat er ook een interministeriële conferentie komt, waarbij de cultuurkoepel ook op de agenda staat.

Minister, begrijp ik hieruit dat dit nog altijd de weg is die u wilt bewandelen en dat de berichtgeving over overdracht van bevoegdheden niet strookt met de nota van de VGC? Werd in die nota ook gevraagd om de KVS, het Kaaitheater en het Vlaams Radio Orkest te erkennen als Vlaamse kunstinstelling? Zo ja, wat is uw standpunt in het licht van de budgettaire engagementen?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, ik was niet van plan om nu al iets te zeggen, maar eerst het standpunt van de minister af te wachten. Ik kan het echter niet laten omdat ik hier een aantal zaken hoor.

We hebben samen beslist in het nieuwe Kunstendecreet dat er input zou komen onder andere van de VGC. Ik heb het gevoel dat men het vergeten is of dat men vergeten is een paragraaf in het Kunstendecreet te zetten, namelijk dat we niet alleen een insteek vragen maar ook dat ze een insteek gaan geven. We vragen een insteek aan de VGC en we hebben die gekregen. Ongeacht wat erin staat, zijn ze vrij om te denken wat ze willen. Nog meer, de insteek komt niet van één collegelid, maar van drie collegeleden. Wat de minister van Cultuur daarmee doet, is een andere zaak. Maar zij zijn vrij om de standpunten in te nemen die ze menen te moeten innemen voor Brussel. Dat is wat we zelf hebben bepaald in het nieuwe Kunstendecreet. Ik wil toch even de puntjes op de i zetten.

Minister, hoe en wanneer zullen wij de visienota krijgen? Ik hoop toch dat we er eerst in dit parlement inzage van zullen krijgen vooraleer we er in de pers iets over lezen. Dat zou natuurlijk heel fijn zijn.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, collega's, ik wil ook namens mijn fractie iets zeggen.

Bij momenten is het een bizarre discussie. Ik erken de rol van de VGC en ik erken de rol van de Vlaamse overheid in Brussel. Ik vind het op zich een interessant fenomeen dat verschillende overheden op hetzelfde territorium actief zijn. Dat is trouwens de idee van gemeenschapsvorming, niet territoriaal gebonden maar over territoria heen.

Mijnheer Meremans, ik geef toe dat mijn volgende opmerking enige ironie bevat, maar als we toch zoveel vertrouwen hebben in de lokale besturen als het gaat over lokaal cultuurbeleid, waarom zouden we dan niet evenveel vertrouwen hebben in de VGC als het gaat over het Brusselse lokale cultuurbeleid? Als we bevoegdheden over cultuurcentra en bibliotheken overdragen aan gemeenten en het Vlaamse Gewest, waarom dan ook niet aan de VGC en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Waarom moet Vlaanderen het centraal blijven regelen? Ik geef dit maar als doordenker mee omdat de discussie breder is dan over die vier grote instellingen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, het nieuwe Vlaamse Kunstendecreet voorziet in een sterkere samenwerking tussen de verschillende overheden die een kunstenbeleid voeren op de respectievelijke grondgebieden. In een eerste fase werd er een protocol afgesloten door de Vlaamse overheid met de VGC, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP). In uitvoering van het Kunstendecreet zal ik een visietekst voorleggen als leidraad voor de beleidsuitvoering en de toepassing van het decreet tijdens de huidige legislatuur.

Voor deze visietekst konden de ondertekenaars van het protocol elementen aandragen die de accenten in hun beleidsvisie omschrijven en verduidelijken en gebaseerd zijn op de landschapstekening van het grondgebied. Op deze wijze wordt een afgestemd beleid met inbreng van de deelgebieden, de steden en de provincies verder ontwikkeld. Maandag 2 maart vond, in het kader van het protocol complementair kunstenbeleid, een mondeling overleg plaats met vertegenwoordigers van de VGC over hun bijdrage aan de visienota kunsten. Ook de VVP en de VVSG leverden elk hun insteek.

Het gesprek werd gevoerd op basis van de ingeleverde tekst en dus niet op de analyse in de pers. Ik kan u vertellen dat het document dat ik heb ontvangen van de drie beleidsniveaus zeer genuanceerd was en meer dan bruikbaar. De gesprekken die we daarover hebben gevoerd, waren ook zeer genuanceerd. De VGC, de VVP en de VVSG hebben elk hun beleidsaccenten aangegeven, onder meer ondersteuning van werkplaatsen en kunsteducatie en hebben een aantal directe aanbevelingen geformuleerd aan de Vlaamse Gemeenschap voor de uitvoering van het Vlaams Kunstendecreet en het kunstenbeleid in Brussel.

In de bijdrage van de VGC wordt niet gevraagd om Vlaamse culturele bevoegdheden te delegeren naar de VGC, noch om een overheveling van federale en Vlaamse bevoegdheden naar het Brusselse Gewest. Wel vraagt de VGC om, rekening houdend met de realiteit in Brussel, meer en beter samen te werken tussen de verschillende bestuursniveaus. Deze vraag naar betere samenwerking kan ik volledig onderschrijven. Onder meer via uitwerking van het cultureel akkoord met de Franse Gemeenschap wil ik hier verder werk van maken.

De zesde staatshervorming kende aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bevoegdheden toe wat betreft de biculturele aangelegenheden inzake schone kunsten, het cultureel patrimonium, de musea en de andere wetenschappelijke instellingen bedoeld in artikel 4, 3° en 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Deze bevoegdheden zijn beperkt tot de aangelegenheden van gewestelijk belang: artikel 4 bis van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, zoals gewijzigd. Als legalist onderschrijf ik deze rol die aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is toegewezen.

Het Vlaamse Regeerakkoord voorziet niet in een delegatie van Vlaamse culturele bevoegdheden naar de VGC, dat zal ik dus ook niet doen. Wel ben ik de vraag naar meer samenwerking en afstemming tussen de verschillende besturen, zoals eerder gesteld, wel zeer genegen.

Momenteel worden alle ontvangen aanbevelingen, ook die van de VVP en de VVSG, in overweging genomen bij de verdere uitwerking van de visienota. Zoals u weet, zal deze visienota op 1 april worden bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Een toekomstscenario voor de federale culturele instellingen, wat overigens niet als aanbeveling werd geformuleerd aan de Vlaamse Gemeenschap, zal niet opgenomen worden in mijn visienota. Dit overstijgt immers mijn bevoegdheid en

de scope van de visienota Kunsten. De vraag naar meer samenwerking tussen verschillende besturen ben ik wel zeer genegen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, u had op tvbrussel al gezegd dat de berichtgeving niet volledig overeenstemde met de bijdrage aan de visienota. Mijn fractie is voorstander van een goede en correcte samenwerking, uiteraard binnen de bevoegdheidsverdeling. De VGC kan en moet wel degelijk een bijdrage leveren aan het debat, maar het gaat er soms wel over of de blik op Vlaanderen open blijft dan wel of men de deur wenst dicht te doen.

Gisteren heb ik in een andere commissievergadering al gezegd dat soms wordt gedacht dat de discussie is of dat er in Brussel Vlaamse culturele instellingen bestaan dan wel of het Brusselse culturele instellingen zijn, gefinancierd door Vlaanderen. Voor ons moet het blijven gaan over Vlaamse culturele instellingen en niet zozeer over Brusselse culturele instellingen.

We hebben er vertrouwen in dat u voor uw visienota uitgaat van de stellingen in het regeerakkoord. Er is een bijdrage van de VGC, en die wordt wel degelijk geapprecieerd. We blijven erbij dat Vlaanderen zijn rol moet blijven vervullen. De Franse Gemeenschap moet dat ook doen. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft inzake biculturele aangelegenheden via de zesde staatshervorming een bepaalde bevoegdheid gekregen. Dag na dag blijkt dat die staatshervorming tot meer problemen aanleiding geeft dan dat ze er oplost. Ik hoop dat het met deze bevoegdheid op termijn ook niet het geval zal zijn.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik sluit me uiteraard aan bij de heer Vanlouwe. Hij is kenner, woont in Brussel en is een Vlaming. De combinatie kan perfect.

Minister, u hebt erop gewezen dat de berichtgeving niet helemaal correct was, maar die komt niet zomaar uit de lucht vallen. Ik heb de indruk dat sommigen dromen. Dat mag, maar ze vinden dat het Brusselse culturele instellingen moeten zijn, gefinancierd door Vlaanderen. Het gaat om gemeenschapsgeld en gemeenschapsmaterie. Cultuur in Brussel is voor ons erg belangrijk. We zijn het er allemaal over eens dat Brussel internationaal is en een venster op de wereld is. Samenwerking vinden we prima en juichen we toe, maar we zitten hier in het Vlaams Parlement en zijn gemandateerd door een Vlaams kiescollege. We hebben dan ook de opdracht om de belangen van Vlaanderen te verdedigen, ook in Brussel.

We moeten blijven investeren in Brussel, maar we moeten er wel een aanwezigheid hebben op het internationale forum. Kan dat in samenwerking? Uiteraard, maar we mogen niet vergeten wat de achterliggende reden is. Het is onze taak om daar voortdurend op te wijzen. Ik hoop dat sommige geesten in Brussel daarmee behept zijn.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Het ontgaat blijkbaar sommigen dat er in Brussel een andere realiteit is, getuige de coalitie. De coalitie bestaat er uit CD&V, Open Vld en sp.a, die een mening is toegedaan over cultuur en die ze in een nota heeft gegoten. Die kan u misschien frustreren, maar het is wel een realiteit. Dat is democratie.

De heer Marius Meremans (N-VA): Er was een tijd dat sommigen binnen sp.a grote voorstander waren van de Vlaamse identiteit in Brussel. Sommigen vergeten hun geschiedenis iets te snel.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom – 1364 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, in december hebben we over dit onderwerp uitgebreid gedebatteerd naar aanleiding van uw uitspraken dat u dit grondig zou hertekenen. U vroeg tijd. U was kersvers minister en hebt tijd gekocht om een toekomstvisie uit te werken.

U wilde ook het eindrapport van crisismanager Hugo De Greef grondig doornemen en u wilde een aantal gesprekken voeren met de Marokkaanse overheid. U stelde, en ik citeer: "Wanneer de engelen Kerstmis aankondigen of wanneer de champagnekurken of de kurken van andere alcoholische dranken na Nieuwjaar hebben gepopt, kunnen we daar zeker dieper op ingaan en mag u van mij een meer inhoudelijk antwoord verwachten."

Welnu, minister, wij hebben ondertussen het feestgedruis verteerd en ik hoop van u hetzelfde. Het wordt dus tijd dat u zich over deze kwestie buigt. Ik ben heel benieuwd om te horen wat u al over de nieuwe toekomstvisie voor Daarkom kunt vertellen.

Dit is dus in zekere zin een opvolgingsvraag. Hebt u ondertussen inderdaad samengezeten met de betrokkenen? Hoe verliepen de gesprekken?

Ligt er een overeenkomst tussen de Vlaamse en de Marokkaanse regeringen op tafel?

Hoe ziet u de toekomstige invulling van dit waardevolle project?

U zult begrijpen, minister, dat ik er heel nieuwsgierig naar ben.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, het is al van november geleden dat we het nog over Daarkom hadden. Niet alleen in deze legislatuur werden er al vragen over gesteld, maar ook in de vorige en ik denk ook in die daarvoor, maar dat zult u beter weten. Het dossier van Daarkom is welgeteld negen jaar oud.

Minister, in november vertelde u dat u eerst bepaalde contacten wilde afwachten alvorens concrete uitspraken te doen over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom. U had inderdaad aangehaald dat u zou spreken met de Marokkaanse ambassadeur en dat er contacten zouden worden gelegd met de Marokkaanse autoriteiten. Inmiddels zijn we enkele maanden verder. Samen met mevrouw Idrissi ben ik benieuwd naar de uitkomst van die contacten.

Begin november drukte ik tijdens de plenaire vergadering tegenover u mijn bekommernis uit over het reilen en zeilen van Daarkom. Ik wil nog even verwijzen naar een oud advies van de Inspectie van Financiën (IF). Daarin was

sprake van "de facto onwettige rechtshandelingen" die gesteld werden, onder meer het afsluiten van het huurcontract door uw voorganger, de toenmalige minister bevoegd voor Cultuur en ook voor Brussel. De huurovereenkomst werd afgesloten zonder dat de minister daartoe de bevoegdheid had, dit viel niet binnen het delegatiebesluit van de Vlaamse Regering. Er was dus sprake van een de facto onwettige rechtshandeling. Nu, negen jaar later, zitten we daar nog steeds mee opgezadeld.

In het advies van de IF werd ook vermeld dat er nog steeds geen financiële zekerheid kon worden gegarandeerd en dat er onduidelijkheid bestond over de financiering. Nu negen jaar later blijkt dat de zaken die toen werden opgeworpen, nog steeds aanleiding geven tot problemen.

Voor mijn partij is het duidelijk, minister, in de huidige vorm kan dit gewoon niet verder! Al van in het begin loopt het dossier mank. Ik verwees al naar de adviezen van de IF. Er was een heel moeilijke opstartfase. Er was ook een heel lange renovatieperiode. Gedurende zes jaar heeft men in het pand gewerkt. Ik ben het recentelijk nog eens gaan bezoeken. Ik meen dat men in die periode een gelijkaardig pand had kunnen bouwen. Er was een komen en gaan van directies. Er was ook een crisismanager. Het lijstje blijft maar doorgaan. De kostprijs bedraagt ongeveer 7 miljoen euro sinds 2006. Het aantal activiteiten was, zeker in de eerste periode na de opening in 2013, bijzonder laag. Ik weet dat het aantal ondertussen wat is opgetrokken, maar we kunnen er natuurlijk niet omheen dat er tegenover de inbreng bijzonder weinig output stond.

Bovendien wil ik u er nog even aan herinneren – het zijn cijfers die u zelf hebt bekendgemaakt – dat er nog steeds de jaarlijkse huurprijs voor het gebouw is, dus op basis van een de facto onwettige rechtshandeling van een toenmalig minister. Ik herhaal dat dit niet mijn woorden zijn, maar woorden die ik heb teruggevonden in een oud dossier. Door die onwettige rechtshandeling zijn wij nu nog altijd gebonden aan een huurovereenkomst met een jaarlijkse huurprijs van 236.000 euro.

Net zoals enkele maanden geleden pleit ik wel degelijk voor een nieuwe invulling van de culturele samenwerking. Ik ben zeker voorstander van een vorm van culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Marokko. Het moet een invulling zijn die inzet op samenwerking en culturele kruisbestuiving. Het zijn artiesten. De artistieke werken moeten floreren. We dienen, zeker in deze moeilijke periode, geen geld uit te geven aan te dure gebouwen en aan overbodige overheadkosten.

Minister, wat is uw toekomstvisie voor Daarkom? Wat houdt die heel concreet in? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering?

Wat zijn uiteindelijk de resultaten van enerzijds de gesprekken met de ambassadeur van de Marokkaanse overheid en van anderzijds de rechtstreekse bilaterale contacten met de Marokkaanse autoriteiten?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, ik wil kort even het verhaal een beetje nuanceren. Na het voorgaande betoog lijkt het alsof het een radicale catastrofe is. Het is misschien makkelijker om daarmee de media te halen, maar het ligt niet dicht bij de waarheid.

We weten dat er sinds kort een nieuwe wind waait bij Daarkom. Er is bijvoorbeeld ook een nieuwe uitbater voor de horecagelegenheid, en dat trekt meer mensen aan. Bij een bezoek heb ik, bij het bekijken van de cijfers, vastgesteld dat men financieel in evenwicht is met de huidige budgetten. In september heeft Hugo De Greef zijn rapport opgeleverd, waarin hij een aantal

opties naar voren kon schuiven. Minister, welke optie gaat u verder uitwerken? Wil onze Marokkaanse tegenpartij of medecontractant daarin bereidwillig meestappen?

De heer Bart Caron (Groen): Ik erken met sommige collega's dat er van dag één een probleem is geweest met de huur. Het gebouw is relatief duur, om niet te zeggen zeer duur. Dat heeft de toekomst van het verhaal zwaar gehypothekeerd. Er is een overeenkomst, die ook moet worden gerespecteerd, zoals u weet. Dat blijft ons dus achtervolgen. De huur loopt af ongeveer gelijk met onze legislatuur, we zien wel.

Mijnheer Vanlouwe, ik ben nieuwsgierig naar uw standpunt indien er wel een betaalbaar gebouw zou zijn. Zou u het dan een goed project vinden? Het is niet aan mij om namens mijn fractie u te ondervragen, maar u kunt op de randfactoren blijven schieten. Ik erken dat er een probleem is met de huur van dat gebouw, maar verdorie, zo versluiert u de kernvraag. Op langere termijn, zodra die huur is afgelopen, zal de volgende Vlaamse Regering moeten nadenken over hoe het verder moet met dat project. Via een zijdelings spoor kun je iets altijd in een negatief daglicht plaatsen.

Het is waar, mijnheer Vanlouwe, er zijn problemen geweest met de verschillende opeenvolgende directies. Dat weten collega's die hier langer zitten en het huis van binnen uit kennen ook goed.

De geschiedenis heeft haar rechten. Er zijn intern problemen geweest, ik erken dat. Maar de vorige regering heeft een koerswijziging gemaakt ten opzichte van de regering daarvoor. De gelijke financiering door de Vlaamse en Marokkaanse overheid is een beslissing van de vorige regering. De regering daarvoor, onder de heer Anciaux dus, ging niet uit van een absolute gelijkheid van bijdragen. Dat is geïnterpreteerd door minister Schauvliege en de regering in de vorige legislatuur, waardoor de werkingsmiddelen, naast die dure huur, zeer zwaar zijn gehypothekeerd. Een en ander staat in relatie met elkaar: een slechte werking, een hoge huur, een andere interpretatie van de overeenkomst in de regering.

De waarheid moet ook eens worden gezegd. Dat moet men ook durven in te zien. Er zijn mensen die hier nu schieten, maar hun partij – al zaten zij toen niet zelf in het parlement – maakte deel uit van een regering die dat heeft beslist.

Ik heb vernomen dat er toch een stijgende activiteitsgraad is in het gebouw. Dat stemt mij tevreden. Ik heb ook vernomen dat de piste-De Greef uitgaat van een zeer beperkte financiële dotatie, die vooral een receptieve werking mogelijk maakt. Dat is een keuze, minister, u kunt straks antwoorden. Ik zou het toch fijn vinden dat er een minimale werking mogelijk kan blijven. De Vlaamse overheid moet die huur toch betalen, dus zou ik graag hebben dat er ook wat interessante invulling is, die zo dicht mogelijk bij die originele missie aansluit. Dat wilde ik gezegd krijgen in dit gebouw.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dames en heren, mevrouw Idrissi, ik heb de afgelopen maanden zowel met de Marokkaanse minister Birrou, de crisismanager de heer De Greef als de voorzitter van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis samengezeten. Deze gesprekken verliepen zeer constructief. Tevens waren er contacten met de ambassade.

Ook de minister-president had eind januari 2015 een overleg met de ambassadeur van Marokko, waarop ook het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom werd besproken. Ook dat gesprek verliep zeer constructief. Bij deze gesprekken met onze Marokkaanse partner kwam duidelijk naar voren dat die

onze samenwerking wenste voort te zetten, daarom niet noodzakelijk in de huidige vorm. Dat is weer een andere zaak, maar de partner wenste de culturele samenwerking voort te zetten.

Er ligt nog geen nieuwe overeenkomst op tafel. De gesprekken die ik de afgelopen maanden met de betrokkenen actoren heb gevoerd, hebben mij heel wat waardevolle inzichten en ideeën gegeven over de verdere samenwerking tussen Vlaanderen en het Koninkrijk Marokko. Ik wens eerst deze ideeën te bespreken en te toetsen met de bevoegde Marokkaanse overheid, alvorens ik de toekomst van de samenwerking in detail met u deel.

Wat er niet is veranderd, is het feit dat we daar met een gebouw zitten dat niet geheel oplossingsgerichte perspectieven biedt. Daarmee wil ik niet zeggen dat het gebouw moet of zal worden verlaten. Ik dank u om de geschiedenis van het gebouw nog eens te schetsen, en wie de verantwoordelijkheden draagt. Wel nieuw, zoals de heren Caron en Poschet hebben gezegd, is dat er de laatste zes maanden sprake is van – en ik druk het voorzichtig uit – een voorzichtige heropleving. Er zijn meer activiteiten, zowel eigen als receptieve.

Er is nog geen keuze gemaakt voor welk voorstel dan ook van de crisismanager, mijnheer Poschet. Laten we zeggen dat hij nuttig werk heeft geleverd. Ik kan ook de huidige directeur van het huis niet genoeg danken, om in zeer moeilijke omstandigheden hier toch nieuwe energie in te krijgen. Ook de aanwezigheid – en ik wil niet aan namedropping doen – van regisseur Adil El Arbi in het kader van zijn film en dergelijke geeft een bepaalde uitstraling aan het huis die er voordien zeker niet was. Dat zullen vriend en vijand toegeven.

Is dat voldoende om toekomstperspectieven te creëren? Dat is weer een andere vraag, het gebouw zijnde wat het is. In elk geval zetten wij het overleg met onze Marokkaanse vrienden verder. En met 'wij' bedoel ik de Vlaamse Regering en in het bijzonder de minister-president en ikzelf, in goede verstandhouding.

Het spijt mij dat ik op dit ogenblik niet verder inga op inhoudelijke vragen. Ik doe dat niet uit gebrek aan respect voor dit parlement en deze commissie, want uw vragen zijn pertinent, maar uit respect voor de Marokkaanse partner, want als ik hier unilateraal een aantal pistes zou geven, zou ik de Marokkaanse partner mogelijk voor onbedoelde voldongen feiten zetten. Dat ga ik dus niet doen.

Als sommigen dus op mijn onvolledige antwoord zouden repliceren dat ze op hun honger blijven zitten, heb ik daar deze keer het volste begrip voor. Ik zou zeggen: honger is de beste saus. Het gaat wel vooruit, maar natuurlijk trager dan wij zouden wensen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, bedankt voor uw antwoord. Uiteraard anticipeert u op het feit dat ik zal zeggen dat ik op mijn honger blijf zitten – blijkbaar zeg ik dat vaak. Ik hoor wel dat u vooruitgang boekt. Dat is al iets, daar ben ik zeer blij om. Toch ben ik bezorgd, want als u zegt dat de minister-president een zeer constructief gesprek heeft gehad met de Marokkaanse overheden en dat u daar toch een soort steun voelt, stel ik mij vragen bij de houding van de N-VA-fractie, die absoluut geen steun verleent, maar hier als een soort mitraillette heel het project afschiet. Dan vraag ik mij af hoe er binnen de Vlaamse Regering tot een gedegen project kan worden gekomen. Het is een bezorgdheid, ik hoop dat u er alsnog uit raakt.

Het is een soort omgekeerd sneeuwbaaleffect. De werkingsmiddelen zijn wat ze zijn, nog los van de huurovereenkomst. Ik bewonder de nieuwe directeur, die dit heeft aangedurfd, heel erg. Het gaat hier om een halftijds directeurschap. Met

onwaarschijnlijk beperkte middelen heeft hij daar de afgelopen zes maanden toch een activiteit ontplooid. Men zal dat echter niet kunnen volhouden, omdat men daar met een structureel probleem zit, namelijk een gebrek aan middelen.

Ik kan u zo voorspellen wat de N-VA over een paar maanden zal zeggen: zie je wel, hij heeft de handdoek in de ring gegooid, het lukt niet. Maar er zijn gewoon te weinig middelen om daar een fatsoenlijke werking uit te bouwen.

Ik hoop, minister, dat u op zeer korte termijn met een meer inhoudelijk project en een meer gedegen visie naar voren zult komen. Ik hoop ook dat u een timing kunt geven van wanneer u met iets meer inhoud naar buiten denkt te kunnen komen in dit dossier.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Ik wil eerst even ingaan op de vraag van de heer Caron of wij voorstander zouden zijn indien er een ander gebouw zou zijn – of laten we eerlijk zijn: een andere huurprijs, want dat is eigenlijk de essentie van het probleem. De financiering is fout gelopen, we zijn gebonden aan een huurcontract dat al het geld opsoupeert. Dat is het probleem.

Men kan nu zeggen dat er in de vorige legislatuur een herfinanciering was waardoor er minder werkingsmiddelen waren, maar de essentie van het probleem is dat wij gebonden zijn aan een gebouw dat veel te duur is. Het is gelegen vlakbij de Nieuwstraat, in de duurste wijk van Brussel, in een commerciële buurt. Het is een prachtig gebouw, dat erken ik, met een mooie trap, mooi gerenoveerd. Maar we hebben het nog niet gehad over alle problemen, de expertise, de juridische problemen, de houtworm, de tegels en dergelijke meer. Ik blijf het herhalen dat er een de facto onwettige rechtshandeling is gesteld door de toenmalige minister van Cultuur, twee legislaturen geleden, die de Vlaamse Regering met dit gebouw heeft opgezadeld.

Voor alle duidelijkheid: wij zijn absoluut voorstander van culturele samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Marokkaanse gemeenschap. Maar we stellen wel vragen bij de huidige structuur en het feit dat we gebonden zijn aan dat huurcontract. Er is destijds nog gesuggereerd dat er misschien aan een nomadisch bestaan moet worden gewerkt. Er is inderdaad een Marokkaanse gemeenschap hier in Brussel, maar bij mijn weten zijn er ook Marokkaanse gemeenschappen in Antwerpen, Gent, Mechelen, Hasselt en dergelijke meer. Dat is het concept van een nomadische samenwerking, niet gebonden aan één welbepaalde plaats. Wij zijn voorstander van interculturele samenwerking tussen de Vlaamse en de Marokkaanse gemeenschap, dat is klaar en duidelijk, maar moet dat gebonden zijn aan dat gebouw? Dat is de vraag.

Ik hoop dat er heel snel een beslissing zal worden genomen, want dit kost ook immens veel aan de samenleving. Ik hoor dat er de voorbije zes maanden een heropleving was, maar ik stel wel vast dat gedurende achtenhalf jaar de activiteit ofwel nihil was, ofwel zeer beperkt. Dan mogen en moeten er vragen gesteld worden bij de meerwaarde van dit initiatief, dat gebonden is aan een zeer duur huurcontract en een welbepaald pand in het centrum van Brussel.

Ik zal dat blijven opvolgen. Minister, ik hoop dat u heel snel een beslissing zult nemen. Het tikt aan voor de belastingbetaler. Ik hoop dat u dat niet vooruit zult schuiven en dat u snel een oplossing zult vinden.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik treed mijn collega bij. Ik zeg er hier iets over omdat ik er vroeger ook al over gesproken heb. Ik heb altijd gezegd – maar

blijkbaar zijn sommige mensen aan de linkerkant een beetje hardhoors – dat wij altijd voorstander zijn geweest van samenwerking.

Ik deel ook de bekommernis van de heer Vanlouwe. Er moeten nu toch wel eens keuzes worden gemaakt. Daartoe begint op Startrek te gelijken. Er worden telkens films van gemaakt totdat, jammer genoeg, Spock overlijdt. Dan is het ook gedaan. Maar zo lang kunnen we toch niet wachten? Het kost enorm veel geld. Voorzitter, ik stel me de vraag hoeveel voorstellingen, tentoonstellingen en muziekconcerten van Marokkaanse artiesten, of van artiesten van Marokkaanse origine, of van Vlaamse artiesten van Vlaamse origine, er met al dat geld in diverse culturele centra in Vlaanderen hadden kunnen worden georganiseerd. Als we dat zouden berekenen, dan val ik van mijn stoel.

Het project is waardevol. Daarover gaat het niet. Maar het begint voor sommigen een fetisj te worden. Voor mij is het project primordiaal, niet het gebouw. Blijkbaar is dat voor sommigen anders.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Het probleem is de huurovereenkomst. We kunnen ons nu druk maken over het geld dat daarin is gestoken. Aan Marokkaanse kant zijn er ook al miljoenen geïnvesteerd. Zij hebben als contracterende partij ook hun rechten, dacht ik. Maar ik heb hier nog altijd geen enkel voorstel gehoord over hoe we de knoop van die huurovereenkomst gaan doorhakken. We kunnen ons daar druk over maken, maar dat zal niet veel zoden aan de dijk zetten.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): De strategie van de N-VA is de strategie van 'noyer le poisson': we verdrinken de vis en we hakken er elke keer op in. Het klopt wat de heer Poschet zegt: er is een probleem met de huur, die veel te hoog is. Dat kunnen we allemaal beamen. Dat weten we al jaren. Maar we geraken van dat contract niet af. Zet daar gelijk welke advocaat op, je geraakt er niet van af tenzij je een heel hoge verbrekingsvergoeding betaalt.

Ik blijf hier toch wel serieuze vragen hebben. Ik zei het daarnet al dat de werkingsmiddelen zijn gehalveerd. Daardoor kan er geen werking worden uitgebouwd. We zouden de nieuwe directeur bijna moeten feliciteren dat hij zo'n kamikazeopdracht heeft aanvaard. De kans dat hij erin zal slagen om daar een bloeiende werking uit te bouwen is zeer klein.

Minister, ik hoop dat u eruit zult geraken, samen met uw collega's in de Vlaamse Regering. Maar als ik de teneur hier zie van de N-VA, dan zeg ik u: good luck!

De heer Bart Caron (Groen): Minister, ik dank u voor het duidelijke antwoord, al is het een terughoudend antwoord. Maar ik heb liever een terughoudend antwoord met perspectief dan een superduidelijk antwoord waarvan we weten dat het negatief zou uitdraaien. Ik geef u het voordeel van de twijfel.

Mijnheer Vanlouwe, ik dank u voor uw zeer duidelijke standpunt. U gaat voor een nomadisch bestaan van een soort Vlaams-Marokkaanse samenwerking. Dat valt, denk ik, binnen enkele jaren zeker eens te overwegen. Als we dan hetzelfde budget zouden kunnen vrijmaken om op de zoveel Vlaamse podia een etnisch diverser cultureel programma te hebben, dan ben ik tegen dan misschien samen met u vragende partij om zoiets op de sporen te zetten. Het is natuurlijk ook een probleem dat de reguliere podia in Vlaanderen te blank zijn. Dat weten we ook. Maar we moeten de mensen niet forceren. Dat is een verhaal voor de toekomst.

Ik sluit af met de gedachte dat het eigenlijk ongelooflijk cynisch is dat het gebouw 'La Gaîté' heet. Als je daarop ingaat... Je mag daar niet over nadenken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Er zijn mij nog vragen gesteld over de timing.

Vooraf wil ik toch stellen dat ik zie dat er in verband met dit dossier toch iets is dat deze commissie bindt: de zoektocht naar een inhoudelijke oplossing tussen onze deelstaat en het Koninkrijk Marokko om een toekomstgericht samenwerkingsproject uit te werken, wat dat dan ook moge zijn. Het is al goed dat we die gemeenschappelijke basis hebben – en eigenlijk is dat de belangrijkste basis.

Over de positie van het gebouw in dezen ontstaat er geen eensgezindheid. Ik ga daar geen voorafname op doen. Het gebouw zal hoe dan ook geld kosten en blijven kosten. Zelfs wanneer men mij vriendelijk vraagt om keuzes te maken: in elke keuze die ik maak, loopt de rekening voor het gebouw even hoog op. Dat is een feitelijk gegeven waarmee ik rekening houd.

Ik kan u niet beloven om heel snel, of snel, tot doorbraken te komen. Maar het is zeker niet de bedoeling om dit te laten aanslepen. Wanneer ik enige mildheid van uw kant vraag met betrekking tot het ritme, heeft dat gewoon te maken met het feit dat we hier in een partnerschap zitten. Wij tasten de diepten van dat partnerschap af. Nogmaals, dat gebeurt in een prima samenwerking tussen de minister-president en mezelf. Wij zullen er geraken, daar ben ik van overtuigd. We zijn er niet alleen om eenvoudige dossiers op te lossen. Stel mij, wanneer het u uitkomt, de vragen over de voortgang en ik zal u naar best vermogen antwoorden. Ondertussen, mevrouw Idrissi, is het een dagtaak voor mij om uw bezorgdheden weg te werken. Ik zal dat verder blijven doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de regularisering van de gescoprojecten – 1417 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Enkele weken geleden heeft de Vlaamse Regering een beslissing genomen in het kader van de regularisering van de gesubsidieerde contractuelen (gesco's) die tewerkgesteld zijn bij de lokale besturen. Het statuut van de gesco's is in de jaren tachtig ontstaan als een tewerkstellingsmaatregel, maar de laatste jaren werd dat steeds minder ingezet als activeringsmaatregel. Het werd een deel van de reguliere tewerkstelling. Dat was zo voor de lokale besturen, maar zeker ook voor de mensen die in een gescostatuuat zijn tewerkgesteld in de jeugdsector en de socioculturele organisaties.

Het is een goede zaak dat de Vlaamse Regering beslist om dit te regulariseren. Alleen ontstaat er nu natuurlijk ongerustheid. Die is zeer groot in de jeugd- en de sociaal-culturele sectoren. Na advies van de Raad van State en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) is er voor de projectgesco's voorlopig geen beslissing genomen. Het gaat om zeer veel mensen, ongeveer 2000 gesco's ofwel 1450 voltijdsequivalenten (vte's).

Minister, gezien de grote ongerustheid en omdat die mensen vaak ingeschakeld zijn in de reguliere werking van heel veel van die organisaties en hun werking

dus afhankelijk is van die mensen, wil ik u hierover enkele vragen stellen. Wat zijn de uitgangspunten die u zult hanteren bij deze regularisatieprocedure? Wat is de timing om die procedure aan te pakken en tegen wanneer zal dat worden afgerond?

Wie zal dit dossier voorbereiden: de minister van Werk of u als functioneel bevoegde minister voor de betrokken sectoren Jeugd en Cultuur?

Zullen, aangezien dit een grote impact zal hebben, de sectorfederaties zoals de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV), Ambrassade, Uit de Marge, de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra (VVC's), Overleg Kunstenorganisaties (oKo) en anderen, hierbij worden betrokken zoals ook gebeurd is bij de regularisatieprocedure voor DAC'ers (derde arbeidscircuit)?

De heer Bart Caron (Groen): Namens mijn fractie wil ik deze vraag om uitleg ten volle ondersteunen. Dit dossier kan indirect een groot effect hebben op een aantal jeugd- en culturele werkers op het terrein. Dit zijn systemen die via de gemeenten gaan en op die manier werken gedetacheerde mensen vanuit de gemeenten bijvoorbeeld in een jeugdhuis of een speelpleinwerking. Zo krijg je bizarre effecten op het terrein, die wellicht door de minister van Werk niet helemaal worden ingeschat. Minister, ik pleit ervoor dat u de kant kiest van uw bevoegdheidsdomeinen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik wil de bezorgdheid van mevrouw Bastiaens volmondig onderschrijven en steunen en kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Bastiaens, om een correct en duidelijk antwoord op uw vragen te kunnen geven, lijkt het mij alvast nuttig om de volgorde ervan even door elkaar te schudden, maar ik zal op alle vragen antwoorden.

De eerste en belangrijkste vraag is wie dit dossier zal voorbereiden. Het initiatief in en de coördinatie van dit dossier ligt bij de collega die bevoegd is voor Werk, minister Muyters. Dat is ook logisch aangezien een heel groot aantal verschillende beleidsdomeinen bij de regularisatie van de projectgesco's betrokken zijn.

U spreekt in uw vraag over ongeveer 2000 werkrachten of 1450 vte's in jeugd- en sociaal-culturele organisaties. Dat klopt niet helemaal. U refereert aan de projectgesco's die vallen onder het zogenaamde paritair comité 329.1. Maar daar vallen ook bijvoorbeeld de ruim 600 projectgesco's onder die werkzaam zijn in organisaties die zich bezighouden met beroepsopleidingen. Een ander aanzienlijk deel is actief binnen organisaties inzake sport, toerisme, inburgering, thuiszorg, armoede, onderwijs of bij lokale organisaties.

Een eerste eigen berekening op basis van de RSZ-kwartaalaangiften uit 2014 en de meest recente cijfers daarvan, leert ons dat binnen mijn beleidsdomeinen ongeveer vierhonderd vte's als projectgesco's actief zijn in de door Vlaanderen erkende en gesubsidieerde organisaties voor Jeugd, Cultuur en Media. Dat is een feitelijk element. Het doet niets af aan de zwaarte van uw vraag. Het gaat nog altijd over veel mensen. De voorzitter, in zijn hoedanigheid van spreekbuis van zijn fractie, heeft er mij op gewezen dat het een niet onaanzienlijke ondersteuning is van mijn bevoegdheidsdomein op materieel vlak.

Aangezien minister Muyters de werkzaamheden rond dit dossier heeft opgestart, zal het ook zijn kabinet zijn, dat zal uitmaken in welke sectorfederaties in welke mate en op welk ogenblik bij dit dossier worden betrokken. Gezien de soms

specifieke situatie van de projectgesco's binnen Media, Jeugd en de sociaal-culturele sector, zullen de specifieke aandachtspunten met de actoren uit het werkveld uiteraard worden bekeken en besproken. Uw uitgangspunt vind ik dan ook volledig terecht. Alle stakeholders moeten, of het nu via mijn collega of via mezelf is, voldoende en regelmatig genoeg worden betrokken bij dit dossier.

Inzake de regularisatie van de projectgesco's wordt zowel in de nota van 19 december 2014, die handelde over alle gesco's, als in de nota van 27 februari 2015, die specifiek bedoeld was voor de gesco's bij lokale besturen, herhaald wat er in het regeerakkoord staat, namelijk dat er in drie opties wordt voorzien: een regularisatie met overdracht van 95 procent van de middelen, het omschakelen naar het tijdelijk werkervaringsprogramma of het uitdoven door de huidige werknemers bij vertrek of pensionering niet te vervangen.

Wat de timing betreft, wordt er, gezien de complexiteit van het dossier en de vele beleidsdomeinen die dit raakt, veeleer gemikt op de middellange termijn. Volgende week wordt specifiek over dit onderwerp alvast wel in een samenkomst van de diverse kabinetten voorzien.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik moet echter eerlijk zeggen dat mijn ongerustheid toch echt wel wat blijft.

U hebt volledig gelijk als u zegt dat minister Muyters bevoegd is. Misschien komt er inderdaad het best wat meer duidelijkheid over de cijfers, en dat gebeurt inderdaad ook het best samen met de sector. Het doet er eigenlijk niet toe over hoeveel mensen het gaat: in ieder geval heeft dit een grote impact op de sector. Ik wil u dus vragen om u echt wel te engageren in dit dossier.

U zegt dat het aan minister Muyters zal zijn om met de stakeholders te gaan praten en zo, maar gezien die grote ongerustheid en het feit dat er heel veel individuen betrokken zijn, maar ook het feit dat dit een heel grote impact kan hebben op de werking van heel veel organisaties, lijkt het me toch echt wel essentieel dat dit dossier van heel nabij wordt gevolgd. Na de besparingen zou dit immers ook wel eens een bijkomende impact kunnen hebben. Ik meen dat we zeer voorzichtig en zeer waakzaam moeten zijn wat dat betreft.

U zegt dat de sector zal worden betrokken. Ik veronderstel dat ook de sociale partners in dezen betrokken partij zullen zijn. In het bijzonder wil ik ook nog uw aandacht vragen voor de RSZ-problematiek. Ik weet dat daaraan de nodige aandacht is gegeven voor de lokale besturen, maar het lijkt me het best dat dit ook hier wel zou gebeuren. Mijn collega, mevrouw Rombouts, zal daar ook nog wel verder op ingaan.

Ik heb me nu enigszins toegespitst op de socioculturele sector, maar er is zeker ook de jeugdsector. Ik was er helaas zelf niet bij, maar de commissie is op bezoek geweest bij Uit De Marge. Deze problematiek zou ook een grote impact kunnen hebben op die jeugdwerkingen die werken samen met en voor kwetsbare kinderen en jongeren. Ook daarvoor wil ik dus extra aandacht vragen.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, er zijn verschillende soorten gesco's. Je hebt die rechtstreekse gesco's. Ik was zelf tot voor kort bestuurder van een kunstenhuis, waar al vele jaren drie gesco's in de technische ploeg zijn tewerkgesteld en waarbij er sprake is van een verhoogde premietegemoetkoming. Dat betekent dat drie vierde van de loonkosten eigenlijk door de Vlaamse overheid werd gedragen, vanuit het vijftien jaar of zo geleden toegekende gescoproject. Stel u voor dat dit ineens wordt stopgezet: dat is een onoverbrugbare aderlating voor een organisatie. In die zin moeten we wel opletten. Ik denk dat er diverse

paritaire comités zijn betrokken. Voor de socioculturele sector zijn dat vooral de paritaire comités 319 en 329, maar ook in de muziek- en de kunstensector zijn er toch ook aanwezig, denk ik.

De andere hoofdsoort, waarop ik vooral alludeerde, zijn diegenen die in het binnenlands bestuur zitten. Zo zijn er ook een heel pak. Zoals mevrouw Bastiaens aangaf, wil men ook de gesco's van de gemeenten regulariseren. Op het terrein, in de werkelijkheid zijn er een aantal van die gesco's die bijvoorbeeld de ondersteuning van lokaal jeugdwerk doen. Daar heb je dus een secundair spoor.

Dit is een zeer complexe materie. Ik wil vooral de oproep van mevrouw Bastiaens steunen. Men moet zeer aandachtig zijn. Je zou immers kunnen besluiten dat een algemene maatregel op zich oké is, maar de effecten in onze sectoren kunnen zeer ernstig en diepgaand zijn. Dit zijn immers heel vaak kleine personeelsploegen. Als je daar één persoon op drie of vier weghaalt, dan kan dat, los van de individuele loopbaan van die persoon, voor de organisatie zeer ingrijpend zijn. Ik ga akkoord met het principe van de regularisatie. We hebben dat de voorbije jaren ook gedaan met de DAC'ers. Dat is ook een lang en zeer moeizaam proces geweest, ook in de sportsector enzovoort. We moeten echter zeker attent zijn met betrekking tot onze sectoren.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: U doet, ongeacht de bevoegdheid van minister Muyters, absoluut terecht een appel op mijn engagement, dat ik ook zal honoreren, voor uw sector, mijn sector, onze sector. Ik heb dat trouwens ook gedaan toen er een aantal maanden geleden enige onduidelijkheid scheen te ontstaan over de RSZ-korting voor kunstenaars. Ik moet eerlijk zeggen dat mijn collega daar zeker niet onontvankelijk voor was. Dat soort contacten tussen leden van een regering zijn normaal. Dat vorige dossier hebben we in elk geval in goede orde kunnen oplossen. Ik ben me er ook van bewust dat de impact, ongeacht de cijfers, voor onze sector groot kan zijn.

Een deel van de oplossing zal wellicht het volgende zijn. In andere dossiers geeft het sociaal overleg een zeker spanningsveld ten opzichte van het primaat van de politiek, maar hier zijn de sociale partners de facto wel onze objectieve bondgenoten. Zij kunnen samen met ons bekijken hoe we dit op de beste manier kunnen regulariseren, zowel voor de betrokken personeelsleden als voor de sector.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Ik ben heel blij en ik kan me er enkel volmondig bij aansluiten dat de sociale partners en de sector op dit vlak, en ook op andere vlakken, onze bondgenoot zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.